

РЕШЕНИЕ

№ 6867

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 67 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря СИМОНА СВ. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ Гражданско
дело № 20231110129453 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно съединени установителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за сумата 3949,46 лева, представляваща дължима главница за потребена топлинна енергия за периода от м.05.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 02.03.2023 г. /датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение/ до изплащане на вземането, сумата 604,20 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на горната главница за периода от 16.10.2020 г. до 20.02.2023 г., сумата 48,27 лева, представляваща дължима главница за доставена услуга за дялово разпределение за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 02.03.2023 г. /датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение/ до изплащане на вземането и сумата 8,33 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на горната главница за периода от 31.03.2020 г. до 20.02.2023 г., които суми касаят топлоснабден имот – а., находящ се в гр. С., о., общ. К., абонатен № . и за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № .. по описа на СРС, 67 състав. Претендират се и направените в производството разноски.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответницата въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. В сградата, в която се намира топлоснабденият имот, е въведена система за

дялово разпределение, поради което се дължи и цена за услугата дялово разпределение. Съгласно приложимите общи условия сочи, че се дължи и обезщетение за забавено плащане.

Ответницата е депозирала отговор в законоустановения срок, с който оспорва исковете, като неоснователни. Оспорва наличието на възникнала облигационна връзка с ищцовото дружество. Оспорва дължимостта на лихва за забава, при твърдения, че клаузите на чл. 32 и чл. 33 от общите условия на ищцовото дружество са нищожни. Твърди, че договорът, сключен на 30.10.2002 г. между сградата-етажна собственост и фирмата за дялово разпределение, не е действал през исковия период, поради което счита същия за неотнормим към предмета на делото. Оспорва процесният имот да е топлоснабден. Оспорва да е доставена топлинна енергия в твърдяното количество. Оспорва да са налице строителни книжа, удостоверяващи изградена сградна инсталация за топлопреносна мрежа в процесния имот. Твърди, че никога не е извършвано от сертифицирано лице заснемане на щрангове и отоплителни тела, както и записване на техните индивидуални параметри, К.П.Д., проектна мощност и кубатура. Оспорва средствата за търговско измерване да са сертифицирани. Твърди, че ищецът не е легитимиран да претендира сумите за доставена услуга дялово разпределение. Поддържа, че по делото не били ангажирани доказателства, от които да се установи как е образувана стойността на конкретно начислените суми за топлоенергия по партидата на процесния имот. Оспорва редовността на водене на счетоводните книги на ищцовото дружество. При условията на евентуалност релелира възражение за изтекла погасителна давност по отношение на процесните вземания или на част от тях.

Третото лице помагач „Н.” АД не изразява становище по основателността на предявените искове.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответницата, по силата на което е претирал и за ответницата е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

При доказване на горните факти, в тежест на ответницата е да установи погасяване на дълга.

Възникването и прекратяването на правоотношението по доставка и продажба на топлоенергия за битови нужди в сгради – етажна собственост и по отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност чл. 106а, вр. § 1, 13 ДР на ЗЕЕЕ/отм./ и съгласно чл. 150 и чл. 153 от Закона за енергетиката,

обн. ДВ, бр. 107 от 2003 г., е свързано с придобиване/изгубване на вещното право на собственост/ползване върху имот, находящ се в сграда–етажна собственост и присъединяването на сграда-етажна собственост към топлопреносната мрежа, съответно прекратяване на топлоснабдяването в същата сграда. Откриването или не на партида на конкретно лице не води до промяна на страната на купувача по правоотношението, освен ако не е налице промяна в правото на собственост/ползване.

Съгласно чл. 153, ал.1 от Закона за енергетиката /редакция в сила от 17.07.2012г./, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Съгласно чл. 150, ал. 1 продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията, като по силата на ал.2 одобрените общи условия се публикуват от предприятието най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите. В допълнение следва да бъде посочено и че съгласно чл. 153, ал. 6 ЗЕ клиентите в сграда – етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

С оглед на гореизложената нормативна уредба е видно, че възникването на облигационно отношение, съответно и качеството клиент на топлинна енергия, е обусловено единствено от това кой е титуляр на правото на собственост или вещно право на ползване върху съответния топлоснабден имот, явяващ се част от сграда – етажна собственост, т.е. облигационното отношение между топлопреносното предприятие и титуляра на това право възниква с придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване и се прекратява със загубването на същите. Изключение от това правило е хипотезата, при която е налице сключен договор с друго лице по отношение на топлоснабдения имот, каквато в случая не се установява да е налице.

Съдът намира, че от приетите по делото писмени доказателства следва да се приеме за установено, че през исковия период собственик на процесния имот се явява ответницата Е. Г. Г.. В тази насока е представен Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ..., от който се установява, че на ... Г.И.Г. е придобил собствеността върху следния недвижим имот - апартамент ..., находящ се в гр. С... От приетия по делото нотариален акт за дарение на недвижим имот .. се установява, че на ... Г.И.Г. и В.К.В.-Г. са дарили на

дъщеря си Е. Г. Г. процесния имот, придобит през време на брака им и представляващ С..

Както беше посочено и по-горе, за възникването на облигационно отношение, на каквото се позовава ищецът, достатъчното условие е наличието на право на собственост или вещно право на ползване върху топлоснабден имот, респективно по силата на нормативните разпоредби е съществувало облигационно отношение между ищеца и ответницата Е. Г. Г..

Сградата, в която се намира процесният имот е топлоснабдена и в нея е въведена система за дялово разпределение. Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти, като в случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на „Н.“ АД, съгласно представения протокол от общо събрание на етажните собственици от 01.10.2002 г. Следва да се посочи, че оспорването на решение на етажната собственост за сключване на договор с дружество за дялово разпределение следва да бъде проведено в отделно специално съдебно производство, а ответницата не твърди провеждането на такова оспорване по съответния ред, следователно ответницата Е. Г. Г., в качеството си на собственик на процесния имот, е обвързана от взетото решение и от сключения в изпълнението му договор.

По делото е прието заключение по изготвена съдебно-техническа експертиза, от което се изяснява, че за процесния период по отношение на сградата, в която се намира имотът, въз основа на ежемесечни отчети на общия топломер е начислена топлоенергия, намалена с технологичните загуби в абонатната станция. Изяснено е и това, че в процесния имот е изразходвана енергия за отопление и загряване на топла вода, като е имало монтирани 2 бр. отоплителни тела, щранг-лира в банята и 1 бр. водомери за топла вода. Вещото лице дава заключение, че за периода 2019/2020г. поради липсата на осигурен достъп до имота ТЕ за отопление е начислявана на база формула по т.6.5 от Наредба № ., а по отношение на топлата вода на база 1 брой потребител по 140л/ден за един човек съгласно чл. 69, ал. 2, т. 2 от Наредба № .. Експертът е посочил, че техническото средство за търговско измерване, монтирано в абонатната станция е преминало метрологични проверки и съответства на одобрения тип. От заключението се изяснява още, че дължимата от ответницата сума за процесния период за доставена топлинна енергия, изчислена съобразно приложимата методика е общо

3949,44 лева. Съдът намира, че заключението на вещото лице по изготвената експертиза следва да бъде изцяло кредитирано, тъй като от една страна е достатъчно задълбочено и се базира на документи за отчет, които са съставени при извършването на периодични отчети по отношение на топлоснабдения имот и сградата, в която той се намира, а от друга страна липсват обективни факти и доказателства, които да разколебават направените от него изводи.

С оглед на изясненото от заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза и липсата на доказателства в различна насока, съдът намира за недоказани възражения на ответницата, че процесният имот не е топлоснабден и че липсват строителни книжа, удостоверяващи изградена сградна инсталация за топлопреносна мрежа в процесния имот.

Съдът намира, че направеното от ответницата възражение за изтекла погасителна давност се явява частично основателно. Приложимата погасителна давност спрямо процесните вземания, които се явяват периодични такива, е тригодишна и тече за всяко отделно вземане, считано от падежа на същото, който за дължимите месечни суми за периода от м.05.2019 г. до м.04.2022 г. е 45-дневен след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно разпоредбата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение в първоначалната ѝ редакция /ДВ, бр. 28/28.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г./, спират да текат от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждаат задължения за частноправните субекти. Със ЗИД на ЗМДВИП /ДВ, бр. 34/9.04.2020 г./ нормата на чл.3, т.2 е изменена, като отпадат „и други срокове“, а в § 13 ЗР на ЗИД на ЗМДВИП /изм. и доп., ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г. в сила от 14.05.2020 г./ е предвидено, че сроковете по чл. 3, т. 1 и т. 2 относно „други срокове“ в досегашната редакция и по отменената т. 3, спрени от обявяването на извънредното положение до влизането в сила на този закон, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването му в „Д.“. Ето защо, за периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. /общо 70 дни/ давност спрямо процесните вземания не е текла. Предвид изложеното и съобразявайки периода, през който давността е спряла да тече, следва да се приеме, че към датата на подаването на исковата молба – 02.03.2023 г. е изтекла погасителната давност за месечните вземания, претендирани за периода от м.05.2019 г. до м.10.2019 г. включително.

Вземането за дялово разпределение се претендира за период, считано от м.02.2020 г., поради което същото не е погасено по давност.

Съобразно изложеното претенцията срещу ответницата следва да бъде отхвърлена в частта за сумата 395,39 лева, изчислена от съда на основание чл. 162 ГПК и съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза, съответно непогасена се явява сумата за доставена топлинна енергия за периода м.11.2019 г. - м.04.2022 г. в размер на 3554,05 лева.

За процесния период приложими към облигационните отношения между страните са били ОУ одобрени с Решение № .. на К., които са влезли в сила на 11.07.2016 г. Съгласно чл. 33 от същите клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, както да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Предвид това след изтичане на посочения период възниква основанието за дължимост на обезщетение за забава. Доколкото се установи частична основателност на предявения иск за главница, а ищецът е начислил законната лихва върху общо претендираната сума, то искът за законна лихва срещу ответницата на основание чл. 162 ГПК следва да се уважи до размера от 543,71 лева, като се отхвърли до пълния предявен размер от 604,20 лева.

По отношение на услугата дялово разпределение в общите условия е регламентирано, че клиентите заплащат същата по ред и начин, определени от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение и обявени по подходящ начин на клиентите. Ето защо, предявеният иск за услугата дялово разпределение следва да се уважи за пълния размер. Следва да се приеме, че ответницата не дължи обезщетение за забавено плащане, тъй като липсват представени доказателства, обуславящи извода, че тя е била поканена или че е следвало да заплати дължимата сума в определен срок, респективно липсва основание за отговорност за неизпълнение в срок.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото право на разноски имат и двете стани.

Ищецът претендира разноски в исковия процес в общ размер 517,70 лева – 117,70 лева държавна такса, 350 лева депозит за експертиза и юрисконсултско възнаграждение (като по отношение на последното съдът намира, че следва да бъде определено в размер 50 лева), както и разноски в заповедното производство за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 142,21 лева. С оглед изхода на делото, на ищеца следва да бъде присъдена сумата 465,57 лева за разноски в исковия процес и сумата 127,89 лева за разноски в производство по ч. гр. дело № ..

Ответницата не е сторила разноски в производството. Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие ответницата е уговорила безплатна правна помощ с адв. М. Л. Л. и адв. К. И. Б., като се претендира адвокатско възнаграждение в размер на 1700 лева в исковото производство и 2000 лева в производство по ч. гр. дело № .. От страна на ищеца е релевирано възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. При договор за правна защита и съдействие, сключен при условията на чл. 38, ал. 2 ЗАдв, определянето на размера на възнаграждението е предоставено на съда при приключване на

производството.

С оглед Решение от 25.01.2024 г. на С. по дело .., настоящият състав приема, че не е обвързан в преценката си от критериите по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения при определяне размера на адвокатското възнаграждение. От друга страна съдът намира, че като ориентир за адекватния размер на възнаграждението може да бъде използвано посоченото в чл. 6, т. 5 и чл. 7, ал. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като съответно се отчете фактическата и правна сложност на делото, доколкото липсват обстоятелства, които да обосновават, че такъв размер не би бил съответен в случая. С оглед на това съдът намира, че следва да бъде определено адвокатско възнаграждение на адв. М. Л. за оказаната безплатна адвокатска помощ и съдействие на ответницата в размер на 400 лева в исковото производство и на адв. К. И. Б. в размер на 50 лева в производство по ч. гр. дело № .. по описа на СРС, 67 състав. Съобразно отхвърлената част от исковете, на адв. М. Л. Л. следва да бъде присъдена сумата от 40,28 лева за адвокатско възнаграждение в исковото производство и на адв. К. И. Б. сумата от 5,03 лева в заповедното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че Е. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. С.. **ДЪЛЖИ НА** „Т.” ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С., на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ **сумата 3554,05 лева**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.11.2019 г. до 30.04.2022 г. ведно със законната лихва от 02.03.2023 г. до изплащане на вземането, **сумата 543,71 лева**, представляваща обезщетение за забавено плащане на горната главница за периода от 16.10.2020 г. до 20.02.2023 г. и **сумата 48,27 лева**, представляваща дължима главница за доставена услуга за дялово разпределение за периода от 01.02.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 02.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, които суми касаят топлоснабден имот – а., находящ се в гр. С., абонатен № . и за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № .. по описа на СРС, 67 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за стойността на доставена от дружеството топлинна енергия до пълния предявен размер от 3949,46 лева и за периода от 01.05.2019 г. до 31.10.2019 г., иска за обезщетение за забавено плащане до пълния предявен размер от 604,20 лева и иска за сумата 8,33 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата за дялово разпределение за периода от 31.03.2020 г. до 20.02.2023 г.

ОСЪЖДА Е. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. С.. **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т.” ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С., на основание чл.

78, ал. 1 ГПК, **сумата 127,89 лева**, представляваща разноси в производството по ч. гр. дело № .. по описа на СРС, 67 състав и **сумата 465,57 лева**, представляваща разноси в исковото производство.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК вр. чл. 38, ал. 2 ЗАдв. „Т.” ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С.. **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. К. И. Б., **сумата 5,03 лева** за адвокатско възнаграждение по ч. гр. дело № .. по описа на СРС, 67 състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК вр. чл. 38, ал. 2 ЗАдв. „Т.” ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С.. **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. М. Л. Л. **сумата 40,28 лева** за адвокатско възнаграждение в исковото производство.

Решението е постановено при участието на „Н.” АД ЕООД като трето лице помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____